

מ"ת 14047/11/13 - מדינת ישראל נגד סמיר אבו ג'אמע, פרוק אבו ג'אמע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 14047-11-13 מדינת ישראל נ' אבו ג'אמע (עצור) ואח'
1 בינואר 2014

בפני כב' השופט יעקב פרסקי
המבקשת
נגד
המשיבים
1. סמיר אבו ג'אמע (עצור)
2. פרוק אבו ג'אמע (עצור)

נוכחים:

באת-כוח המבקשת - עו"ד שרון שוורץ

המשיבים ובא-כוחם - עו"ד אוהד סלמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות נשיאת נשק ותחמושת ומעשי פזיזות ורשלנות.

ברקע הדברים סכסוך עם בני משפחה המתגוררת בסמיכות מקום. משפחת א' ע'.

ביום 31.10.13, התפתחה קטטה בין המשפחות.

במועד זה היו אירועים נוספים אשר אינם מיוחסים למשיבים.

מה שיוחס למשיבים הינו בכך שירו מתוך שיג הממוקם ליד בית 29 לעבר בתי משפחת א' ע'.

בהחלטה מיום 19.11.13, קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

ביקשתי משירות המבחן ליתן תסקיר מעצר.

שירות המבחן הגיש תסקיר אשר בסך הכל דומה לגבי שני המשיבים.

בכל הנוגע לפארוק נשוי ואב ל - 3 ילדים העובד כנהג טרקטור, לראשונה בחייו עצור, שירות המבחן התרשם מפער בין האופן שבו מציג את תפקודו לאופן העבירות המיוחסות לו.

בכל הנוגע לסמיר, נשוי ואב ל - 4 ילדים המתגורר עם משפחתו ברהט ואשר לפני מעצרו עבד כמנהל עבודה בחברה לעבודות עפר. בעברו גזר דין ללא הרשעה, בעברית החזקת סכין. עצור לראשונה בחייו. שירות המבחן התרשם מפער בין הצגת עצמו לחומרת העבירות המיוחסות לו.

לגבי שני המשיבים, שירות המבחן התייחס לרקע הדברים שהינו הסכסוך שבין משפחת משיבים למשפחה השכנה.

למעשה, מאז נהלו שלושה דיונים ושירות המבחן הגיש שלושה תסקירים בסך הכל לגבי כל אחד מהמשיבים בהם באה לביטוי המעורבות של המשפחות והשלכת הסכסוך על המשיבים ואפשרות שחרורם.

בין היתר, בתסקיר העדכני שהוגש לקראת הדיון היום, העלה שירות המבחן את החשש כי הסכסוך לא בכיוון של פתרון ולפיכך, בשקלול הדברים, המלצת שירות המבחן לא באה בהמלצת שחרור.

כידוע, כאשר עמדת שירות המבחן שלילית, יש צורך בנימוקים מיוחדים על מנת שלא לאמצה. אקדים את המאוחר, מצאתי כי נסיבות עניינו מצדיקות סטייה מהכלל כפי שינומק להלן.

במסגרת הדיונים שנשמעו בפניי נושא הסכסוך וקידומו, פורט ומצאתי שעל אף התרשמות שירות המבחן ישנה התקדמות אשר ניתן ללמוד ממנה על הפחתת המסוכנות הכללית והאפשרות להורות על חלופת מעצר.

בתסקיר האחרון שירות המבחן, בין היתר, פרט כי שוחח עם מנהל לשכת הרווחה ברהט אשר מסר כי בין הצדדים יש הודנה, אולם המגעים במבוי סתום ומכאן המסקנה ולפיה הסכסוך בעינו עומד.

בדיון האחרון, פורטה בפניי ההתקדמות שבין הצדדים, בין היתר בישיבה בה נכח ראש העיר, ישיבה מיום 18.12.13.

הוצג בפניי מסמך של ועדת המגשרים ברשות מכובדים המקובלים בעיר, אשר אף התייצבו לדין היום, מסמך מיום 25.12.13.

בדין היום שמעתי בין היתר את השייח אבו מגידים אשר פרט את המעשים שנעשו והתקדמותם.

לא רק זאת, אלא שהוגש לעיוני מסמך מהיום, 1.1.2014, עליו חתומים ראש העיר רהט מר טאלאל אלקרינאוי, סגנו שהינו ממונה על הרווחה, מר רבחי אלטייף, וכן מנהל אגף הרווחה, מר סעיד אלעוברה.

במסמך ישנו פירוט ההתקדמות שנעשתה לצורך סיום המחלוקת תוך מתן פרטים על המלצות ישיבת ועדת המגשרים ברשות השייח אבו מדיגם ובחברות שייחים נוספים שהתייצבו לדין.

צוין במסמך כי הליווי של ראש העיר והגורמים הנוספים הינו צמוד באמצעות ועדת המגשרים עד לסיום הסכסוך.

שלושת המסמכים יסרקו לתיק.

כפי שציין הסנגור, בחודשיים יותר מאז אותו סכסוך לא היו אירועי אלימות בין המשפחות.

אין להקל ראש בעבירות המיוחסות אולם יחד עם זאת, אינם במדרג הגבוה מאוד של עבירות הנשק, כלומר מדובר בעבירות אשר לא ניתן לומר שלא תהיה בהם חלופת מעצר.

כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן, חשש המסוכנות היה בדגש על הסכסוך שבין המשפחות, דבר שהיה ברקע הסכסוך, אולם מאידך, לא ניתן להשליך את כל חומרת הסכסוך על המשיבים כאן, ובית המשפט בסופו של יום מחויב לבחון את המסוכנות הקונקרטית מהמשיבים, כך למשל בבש"פ 5886/10, כב' השופט רובינשטיין, או בש"פ 6194/10 כב' השופט רובינשטיין, מיום 7.9.10.

עסקינן במשיבים אשר הינם נעדרי עבר פלילי, (או כמעט נעדרי עבר פלילי).

המשיבים מצויים במעצר מזה למעלה מחודשים, לראשונה בחייהם, נסיבה אשר מהווה גורם מרתיע.

שירות המבחן התרשם מפער בין מעשי המשיבים לדרך שבה הם תופסים את הדבר ויש לקחת זאת בחשבון.

החלופה אשר נבחנה על ידי שירות המבחן לא נשללה באופן עקרוני.

מדובר בחלופה בישוב ערעור, בשכונה 4 בית 96 וזאת לגבי פארוק אצל מר אבו ג'אמע מוסה, מר אבו ג'אמע סמי, ואבו ג'אמע עאבד אל עאטי והגברת אבו גאמע נוף.

באשר לסמיר, שכונה 4 בית 14 בישוב ערוער. בפיקוח הערבים מר אבו ג'אמע טלעת, מר אבו ג'אמע אבד אל האדי, הגברת אבו גאמע פטמה.

כפי שצוין קודם, בית המשפט מחויב לבחון את המסוכנות הקונקרטית הנשקפת מהמשיבים תוך הבאת הסכסוך בכללותו ולא את היקף הסכסוך באופן כללי. החשש הינו שנאשם שעבר לכאורה עבירה, יחזור על מעשיו.

מכאן שבית המשפט שוקל את השאלה האם נוכח כלל הנסיבות ניתן לאיין את החשש כי המשיבים יפרו את מעצר הבית, יגיעו שוב למקום המגורים, ישתתפו באירוע כפי שהיה ויחזרו ויבצעו את המיוחס להם.

בשקלול הדברים מצאתי כי ניתן לאיין את המסוכנות הקונקרטית בחלופת המעצר שהוצעה, תוך שהבאתי בחשבון בעיקר את העדר העבר הפלילי, חלוף הזמן מאז המעצר, את מצב המחלוקת שברקע התיק כפי שהובא בפניי, ואת טיב החלופה המצויה במקום מרוחק ואשר תובטח בבטוחות נוספות.

לפיכך אני מורה על שחרורם של המשיבים בתנאים הבאים:

מעצר בית מלא כל אחד מהמשיבים בכתובת שפורטה תחת פיקוח מלא של אחד הערבים, בהתאמה לגבי כל אחד מהמשיבים, באופן שבכל עת יהיה מפקח אחד.

כל אחד מהמשיבים יפקיד 12,000 ₪ ערבון.

המשיבים יחתמו על התחייבות עצמית בסך 30,000 ₪.

ערבות צד שלישי של כל אחד מהערבים כתנאי לכניסת תוקף היותו ערב על סך 20,000 ₪.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014 במעמד הנוכחים.

יעקב פרסקי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עיכוב ביצוע עד ליום 3.1.14 בשעה 12:00.

המדינה תודיע בכל ההקדם אם הוחלט שלא להגיש ערר.

ניתן להתחיל את ההליכים של תנאי השחרור.

**ניתנה והודעה היום כ"ט טבת
תשע"ד, 01/01/2014 במעמד
הנוכחים.
יעקב פרסקי, שופט**